

Alexander Melnikov piano

Isabelle Faust viool

Jean-Guihen Queyras cello

do 21 apr 2016

Blauwe zaal
Grote podia
20 uur - 21.55 uur
pauze ± 20.55 uur

inleiding Pauline Driesen
19.15 uur / Blauwe foyer

2015-2016
carte blanche Melnikov

Alexander Melnikov, Maria Lettberg & Vitaly Samoshko
Skrjabin Discovery
zo 20 sep 2015

Alexander Melnikov, Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras
do 21 apr 2016

Alexander Melnikov, Isabelle Faust, Marc Coppey, Teunis van der Zwart, Jeroen
Berwaerts, Gerard Costes & Laura Pou
vr 22 apr 2016

Barokorkest B'Rock olv. Alexander Melnikov
wo 8 jun 2016

teksten programmaboekje **Christine Dysers**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

Believe uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Reageer en win

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Grand café deSingel

open alle dagen 9 - 24 uur
informatie en reserveren
+32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks / uitgebreid tafelen

Cd-verkoop

Bij onze concerten worden occasioneel cd's te koop aangeboden door
La Boite à Musique
Coudenberg 74 | Brussel
+32 (0)2 513 09 65
www.classicalmusic.be

Concertvleugels

Met bijzondere dank aan *Ortwin Moreau* voor het stemmen en het onderhoud van de concertvleugels van deSingel
Moreau Pianoservice
Kapucinessenstraat 32
2000 Antwerpen
+32 (0)486 83 63 98
www.moreau-pianoservice.be

Alexander Melnikov piano Isabelle Faust viool Jean-Guihen Queyras cello

Robert Schumann (1810-1856)

Pianotrio nr 1 in d, opus 63 34'
Mit Energie und Leidenschaft
Lebhaft, doch nicht zu rasch
Langsam, mit inniger Empfindung
Mit Feuer

Salvatore Sciarrino (°1947)

Pianotrio nr 2 (1987) 13'

pauze

Franz Schubert (1797-1828)

Pianotrio nr 1 in, Bes, opus 99, D898 35'
Allegro moderato
Andante: un poco mosso
Scherzo: Allegro
Rondo: Allegro vivace

Robert Schumann. Tekening van Eduard Bendemann uit 1859, naar een daguerrotypie van Franz Hanfstängl uit 1850
© 1998 Harenberg Kommunikation

Muzikale subtiliteit over de eeuwen heen

Van alle romantische componisten spreekt de figuur van **Robert Schumann** (1810-1856) misschien wel het meest tot de verbeelding. Getergd door extreme gemoedsschommelingen kende deze componist fasen van gelukzaligheid en extreme productiviteit, maar evengoed van depressie en 'writer's block'. Deze eigenzinnige Duitse componist wordt vandaag de dag dan ook niet voor niets omschreven als zijnde 'emotioneel labiel'. Als jonge man ambieerde Schumann een carrière als concertpianist. Na een ontmoeting met de Italiaanse vioolvirtuoos Niccolò Paganini (1782-1840) in Frankfurt omstreeks 1830 besluit hij dan ook om zijn leven aan de muziek te wijden. Schumann loopt echter iets te hard van stapel. Gefascineerd door de vernieuwende virtuositeit van pianisten zoals Franz Liszt (1811-1886) en Frédéric Chopin (1810-1849) begint hij zodanig intensief te oefenen, dat een deel van zijn rechterhand verlamd raakt. Noodgedwongen moet Schumann zijn droom van een carrière als pianist opbergen en zich concentreren op het componeren van muziek. Zijn voorliefde voor en affiniteit met het instrument lopen echter als een rode draad doorheen zijn oeuvre en maken hem tot één van de belangrijkste pianocomponisten in de romantische periode. Schumann begon het werk aan zijn **Eerste Pianotrio (opus 63)** in de lente van 1847. Slechts enkele maanden later was het af en presenteerde hij het aan zijn echtgenote Clara ter ere van haar 28e verjaardag. Dat Schumann een persoonlijke touch aan dit werk toevoegde, staat dan ook buiten kijf. De muzikale taal die hij hier gebruikt is broeierig en neemt van tijd tot tijd quasi-symfonische proporties aan. De grootschalige openingsbeweging is gebaseerd op een wrang chromatisch thema dat ons meteen meezuigt in die typisch romantische klankwereld van emotie, passie en heroïek. De tweede beweging, 'Lebhaft, docht nicht zu rasch', is dan weer een schoolvoorbeeld van Schumanns melodische inventiviteit. Lyriek en virtuositeit gaan hierbij hand in hand. De langzame

Anoniem portret van de jonge Franz Schubert © Collection Parmenia Migel Ekstrom

derde beweging roept dankzij haar hoge register een zekere kwetsbaarheid op. Deze subtiliteit maakt echter al gauw plaats voor een triomfantelijke slotbeweging, waarin gedurfde texturen en klankkleuren troef zijn.

“Één blik op Schuberts pianotrio, en alle ellendige menselijke commotie verdwijnt, en de wereld schittert in al zijn schoonheid”, schreef Schumann toen omstreeks 1836 het **Eerste Pianotrio** van zijn collega-componist **Franz Schubert** (1797-1828) postuum werd gepubliceerd. Desalniettemin waren de drie laatste jaren van Schuberts leven niet al te vrolijk. Talloze pogingen om zijn muziek opgevoerd te krijgen mislukten, terwijl zowel zijn fysieke als zijn mentale gezondheid zwaar te lijden hadden onder zijn reeds ver gevorderde syfilis.

In de twee pianotrio's die Schubert kort voor zijn dood in 1828 componeerde, werkt hij eindelijk in het genre dat Beethoven enkele jaren voorheen had geperfectioneerd. Een aantal auteurs gaan zelfs zo ver om te suggereren dat Schubert deze twee composities schreef als een soort hommage aan Beethoven, die in 1827 overleden was. Wanneer Beethoven beseftte dat de dood nabij was, begon hij echter zeer intense en zwaarmoedige muziek te schrijven. Het tegenovergestelde is waar bij Schubert. Zijn **Eerste Pianotrio (D898, opus 99)** is enorm opgewekt van karakter en is volledig vrij van enige melancholiek of zelfmedelijden.

Het majestueuze openingsdeel, 'Allegro moderato', opent met de piano en de cello zelfverzekerd in unisono. Na enkele 'valse starten' wordt het dromerige hoofdthema van het 'Andante un poco mosso' geïntroduceerd door de cello. De derde beweging is langzaam en doet denken aan een geagiteerde nocturne. Het werk eindigt in een energieke, haast triomfantelijke finale. De finale 'Scherzo & Trio' hebben een walskarakter. De klankkleur van de strijkers wordt hier op subtiele wijze gecontrasteerd met die van de piano.

De romantische voorliefde voor muzikale subtiliteit wordt naar een hoger – of beter, een radicaler – niveau getild in het werk van de Italiaanse componist **Salvatore Sciarrino** (*1947). Onder invloed van avant-gardist Luigi Nono (1924-1990) startte Sciarrino omstreeks de jaren 1970 een obsessieve zoektocht naar muzikale vernieuwing. Een drang naar het uitpuren en het economiseren van het muzikale materiaal stond daarbij

Alexander Melnikov

Alexander Melnikov (*1973, Moskou) kreeg op zesjarige leeftijd zijn eerste muzieklessen aan de Centrale Muziekschool van Moskou. In 1997 studeerde hij af aan het Tsjajkovski Conservatorium in de klas van Lev Naumov. Hierna studeerde hij in München bij Elisso Wirssaladze en volgde hij lessen bij Andreas Staier en Carl-Ulrich Schnabel aan de Fondazione per il Pianoforte te Italië. Tijdens zijn studies werd hij laureaat van de Koningin Elizabethwedstrijd (1991). Alexander Melnikov werkt regelmatig met vooraanstaande orkesten samen zoals het Russisch Nationaal Orkest, Tokyo Philharmonic, Gewandhausorchester Leipzig, Philadelphia Orchestra, Koninklijk Concertgebouworkest, Rotterdam Philharmonisch, BBC Symphony Orchestra en dirigenten als Mikhail Pletnev, Valery Gergiev, Teodor Currentzis, Charles Dutoit, Paavo Järvi ea. Naast het solorepertoire speelt kamermuziek ook een belangrijke rol in Melnikovs muzikale activiteit. Hij vormt een vast duo met Isabelle Faust en geeft regelmatig concerten met Georg Nigl, Vadim Repin, Natalia Gutmann, Joeri Basjmet, Alexander Rudin, Pieter Wispelwey, Jean-Guihen Queyras, Truls Mørk en met pianisten Andreas Staier, Boris Berezovski en Alexej Lubimov. Regelmatig speelt hij ook pianoforte en werkt hij samen met Concerto Köln. Op het label Harmonia Mundi nam Melnikov cd's op met solowerken van Brahms, Skrjabin en Rachmaninov, kamermuziek

met Isabelle Faust, Jean-Guihen Queyras en Teunis van der Zwart en pianoconcerti van Sjostakovitsj met het Mahler Chamber Orchestra olv. Teodor Currentzis. Melnikovs opname van de integrale Preludes en Fuga's van Sjostakovitsj op het label Harmonia Mundi werd door BBC Music Magazine uitgeroepen tot één van de 50 beste cd's ooit en werd bekroond met de Choc de Classica 2010 en de Jahrespreis der Deutschen Schallplattenkritik. De opname van de integrale vioolsonates van Beethoven met Isabelle Faust ontving oa. de Gramophone Award en de Echo Klassik 2010. Hun laatste cd, met Vioolsonates van Brahms, is net verschenen. In het seizoen 2015-16 toert Melnikov met een reeks concerten waarbij hij telkens op drie verschillende klavierinstrumenten speelt al naargelang de stijlperiode van de werken. Hoogtepunten van dit seizoen zijn concerten met de Camerata Salzburg, met het Seattle Symphony Orchestra en het Vancouver Symphony Orchestra. Daarnaast zet hij zijn samenwerking met het Mahler Chamber Orchestra, met het Freiburger Barockorchester en met de Tapiola Sinfonietta verder.

deSingel tijdljn

do 21 apr 2016

Alexander Melnikov, Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras

Schumann, Sciarrino, Schubert

zo 20 sep 2015

Skrjabin Discovery

do 9 jan 2014

Alexander Melnikov

lecture recital: Mozart op pianoforte of moderne vleugel

ma 6 jan tem. wo 8 jan 2014

Alexander Melnikov

masterclasses piano & kamermuziek

26 okt 2013

Alexander Melnikov

Schubert, Brahms, Skrjabin, Prokofjev

do 22 nov 2012

Le Concert Olympique olv. Jan Caeyers & Alexander Melnikov

Beethoven Concerto nr 5 'Emperor'

12 jan 2012

Alexander Melnikov

Sjostakovitsj Integrale Preludes & Fuga's

24 mrt 2011

Alexander Melnikov & Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras

Haydn, Beethoven, Schumann

8 mrt 2009

deFilharmonie olv. Libor Pesek & Alexander Melnikov (Pianoconcerto) Alexander Melnikov & Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras (Dumky Trio)

Dvorák Happening

Isabelle Faust

De Duitse violiste Isabelle Faust studeerde bij Christoph Poppen en Denes Zsigmondy. Als winnares van de internationale Leopold Mozart-wedstrijd in Augsburg en de Premio Paganini in Genua musiceerde ze al vanaf jonge leeftijd met grote wereldorkesten zoals de Berliner Philharmoniker, Boston Symphony Orchestra, NHK Symphony Orchestra Tokio, Freiburger Barockorchester en Chamber Orchestra of Europe. Isabelle Faust speelt een omvangrijk repertoire, van J.S. Bach tot hedendaagse componisten als Lachenmann en Widmann. Naast de grote violconcerti speelt ze vaak in kamermuziekverband. Zo voerde ze bijvoorbeeld met sopraan Christine Schäfer Kurtágs 'Kafka-Fragmente' uit en ook de Klarinetkwintetten van Mozart en Brahms op historische instrumenten. Ze werkt regelmatig samen met dirigenten als Frans Brüggen, Mariss Jansons, Giovanni Antonini, Philippe Herreweghe, Daniel Harding en Bernard Haitink. Ook met Claudio Abbado had ze een bijzonder band. Met hem maakte ze ook cd-opnamen van de Violconcerti van Beethoven en Berg, verschenen op het label Harmonia Mundi en bekroond met meerdere prijzen. met haar vaste kamermuziekpartner Alexander Melnikov maakte ze reeds talrijke cd-opnamen, waaronder de Vioolsonates van Brahms. Tevens is ze te horen op de Schumann-Trilogie met Alexander Melnikov, Jean-Guihen Queyras, en het Freiburger

Barockorchester olv. Pablo Heras-Casado, uitgebracht bij Harmonia Mundi. Isabelle Faust bespeelt de 'Doornroosje' Stradivarius uit 1704, haar in bruikleen gegeven door de L-Bank Baden-Württemberg.

deSingel tijdlijn

do 21 apr 2016

Alexander Melnikov & Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras

Schumann, Sciarrino, Schubert

wo 18 mrt 2015

Il Giardino Armonico olv. Giovanni Antonini

Haydn, Mozart

zo 24 mrt 2011

Alexander Melnikov & Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras

Haydn, Beethoven, Schumann

zo 8 mrt 2009

Dvorák Happening

za 8 nov 2003

Isabelle Faust & Aleksandr Madzar

Beethoven, Janáček, Bartók

vr 17 okt 2003

London Sinfonietta

Ligeti, Benjamin

Jean-Guihen Queyras

Jean-Guihen Queyras staat bekend als een musicus van een uitzonderlijke veelzijdigheid en integriteit. Zijn muzikale horizon is quasi-oneindig. Hij ontvangt uitnodigingen als solist van internationale orkesten en dirigenten, als kamermusicus en als solo-uitvoerder. Hij trad op met gerenommeerde orkesten als het Philharmonia Orchestra, Orchestre de Paris, NHK Symphony, Tokyo Symphony, Philadelphia Orchestra, Tonhalle Zürich, Gewandhausorchester Leipzig, Czech Philharmonic Orchestra, Budapest Festival Orchestra, Orchestre de la Suisse Romande, Rotterdams Philharmonisch Orkest en het Nederlands Philharmonisch en Kamer Orkest onder leiding van dirigenten als Frans Brüggen, Günther Herbig, Iván Fischer, Philippe Herreweghe, Jiří Bělohlávek, Yannick Nézet-Séguin, Oliver Knussen en Sir Roger Norrington. Hij is regelmatig te gast bij diverse barokensembles, zoals het Freiburger Barockorchester, de Akademie für Alte Musik Berlin en Concerto Köln. Tijdens het seizoen 2015/16 is Jean-Guihen Queyras 'artist-in-residence' van de Wigmore Hall in Londen. Andere hoogtepunten tijdens dit seizoen zijn concerten met het Gürzenich-Orchester Köln olv. François-Xavier Roth, Orquesta Nacionales de España olv. Vladimir Ashkenazy, Deutsches Symphonieorchester Berlin olv. Sir Roger Norrington en het Yomiuri Symphony Orchestra olv. Sylvain

Cambreling. In het voorjaar van 2016 verzorgt hij samen met Amsterdam Sinfonietta de wereldpremière van Thomas Larchers 'Cerha'. Jean-Guihen is een hartstochtelijk vertolker van hedendaagse muziek en is een actieve pleitbezorger voor de uitbreiding van het repertoire voor zijn instrument. Hij was tien jaar lang verbonden aan het Ensemble Intercontemporain in Parijs en werkt regelmatig samen met componisten als Bruno Mantovani, Jörg Widmann, Peter Eötvös, Ivan Fedele, Gilbert Amy, Michael Jarrell, Johannes-Maria Staud en Pierre Boulez. Tot zijn vaste kamermuziekpartners behoren pianisten Alexandre Tharaud en Alexander Melnikov en de violiste Isabelle Faust. Hij maakt deel uit van het Arcanto Quartett, samen met Tabea Zimmermann, Antje Weithaas en Daniel Sepec. Tevens speelt hij met regelmaat met de zarb-spelers Keyvan en Bijan Chemirani en lyra-speler Sokratis Sinopoulos. Jean-Guihen heeft meerdere cd-opnames gemaakt voor Harmonia Mundi. Zijn opname van de complete solo suites van J.S Bach uit 2008 werd bekroond met een Diapason d'Or en de Choc de la Musique. Andere cd's bevatten werken van Debussy en Poulenc met pianist Alexandre Tharaud, celloconcerti van de 21ste eeuw, celloconcerti van Vivaldi met de Akademie für Alte Musik Berlin en het Celloconcerto van Elgar met het BBC Symphony Orchestra olv. Jiří Bělohlávek en de Schumann

Trilogie met Isabelle Faust en Alexander Melnikov en het Freiburger Barockorchester o.l.v. Pablo Heras-Casado. Jean-Guihen bespeelt een cello van Gioffredo Cappa uit 1696, dat hem sinds 2005 door het Mécénat Musical Société Générale ter beschikking wordt gesteld. Hij doceert aan de Musikhochschule Freiburg en is tevens artistiek leider van het Festival Rencontres Musicales de Haute-Provence in Forcalquier.
www.jeanguihenqueyras.com

deSingel tijdlijn (selectie)

do 21 apr 2016
Alexander Melnikov & Isabelle Faust & Jean-Guihen Queyras
Schumann, Sciarrino, Schubert

woe 26 mrt 2014
Arcanto Quartett & Jörg Widmann
Bach, Schumann, Mozart

do 7 mrt 2013
Arcanto Quartett
Mozart, Hindemith, Brahms

wo 26 okt 2011
Akademie für alte Musik Berlin & Jean-Guihen Queyras
Vivaldi, Caldara

[...]

wo 3 nov 2004
Trio Staier-Sepec-Queyras
Hummel, Beethoven, Schubert

wo 7 nov 2001
Silverstein-Zimmerman-Queyras-Aimard
Schumann, Schönberg, Brahms

Morgen in deSingel

Alexander Melnikov piano **Isabelle Faust** viool
Marc Coppey cello* **Teunis van der Zwart**
hoorn **Jeroen Berwaerts** trompet
Gerard Costes trombone **Laura Pou** fluit

*Oorspronkelijk zou Jean-Guihen Queyras de Cellosonate uit 1948 vertolken. Door een misverstand heeft hij echter een andere Cellosonate van Hindemith ingestudeerd en was er geen tijd genoeg meer om de juiste sonate voor te bereiden. Marc Coppey werd bereid gevonden om Queyras te vervangen.

Paul Hindemith

Sonate in E voor viool en piano (1935)

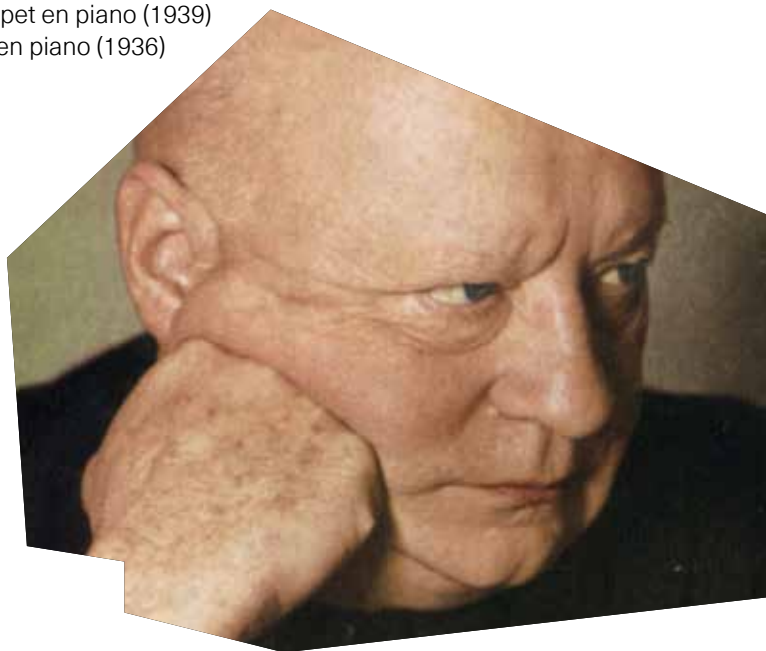
Sonate voor cello en piano (1948)

Sonate in Es voor althoorn en piano (1943)

Sonate voor trombone en piano (1941)

Sonate voor trompet en piano (1939)

Sonate voor fluit en piano (1936)

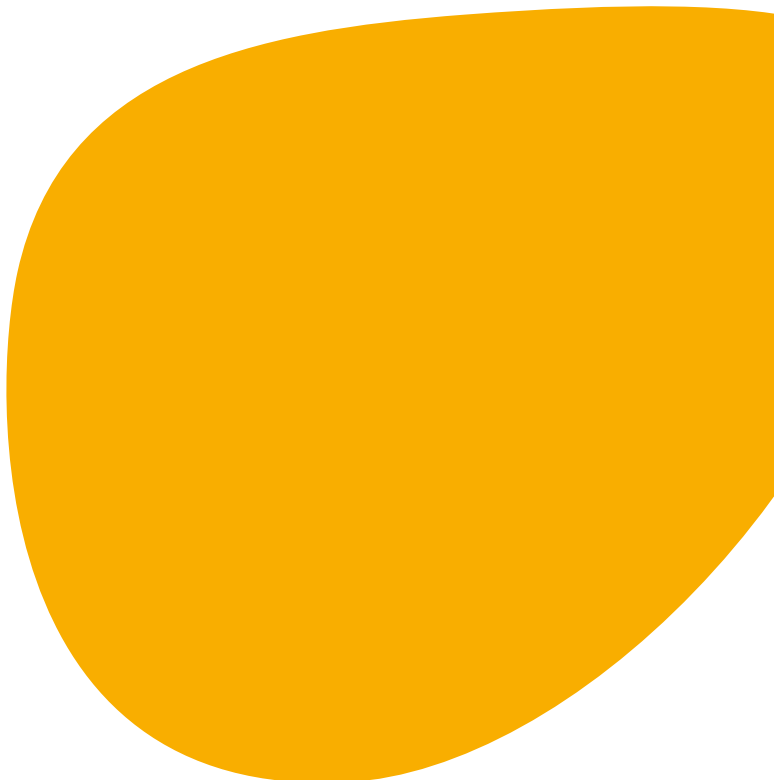
gratis inleiding Mark Delaere

19.15 uur / Blauwe foyer

vr 22 apr 2016 / 20 uur / Blauwe zaal

€ 24, 20 (basis) / € 20, 16 (-25/65+) / € 8 (-19 jaar)

www.desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
Desguinlei 25
B-2018 Antwerpen

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Overheid

Vlaamse
overheid

Provincie
Antwerpen

mediasponsors

Knack

dS De
Standaard

canvas